

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної
відповідальності за його зміст
► **В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 1024/2012**

від 25 жовтня 2012 року
про адміністративну співпрацю через інформаційну систему внутрішнього ринку та
скасування Рішення Комісії 2008/49/ЄС («Регламент про ІМІ»)
(Текст стосується ЄЄП)
(ОВ L 316, 14.11.2012, с. 1)

Зі змінами і доповненнями, внесеними:

	Офіційний вісник		
	№	сторінка	дата
► M1 Директивою Європейського Парламенту і Ради 2013/55/ЄС від 20 листопада 2013 року	L 354	132	28.12.2013
► M2 Директивою Європейського Парламенту і Ради 2014/60/ЄС від 15 травня 2014 року	L 159	1	28.05.2014
► M3 Директивою Європейського Парламенту і Ради 2014/67/ЄС від 15 травня 2014 року	L 159	11	28.05.2014

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної відповідальності за його зміст
 ► **В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 1024/2012**

від 25 жовтня 2012 року
про адміністративну співпрацю через інформаційну систему внутрішнього ринку та скасування Рішення Комісії 2008/49/ЄС («Регламент про ІМІ»)
(Текст стосується ЄЕП)
(ОВ L 316, 14.11.2012, с. 1)

Зі змінами і доповненнями, внесеними:

		Офіційний вісник	
		№ сторінка	дата
► <u>M1</u>	Директивою Європейського Парламенту і Ради 2013/55/ЄС від 20 листопада 2013 року	L 354 132	28.12.2013
► <u>M2</u>	Директивою Європейського Парламенту і Ради 2014/60/ЄС від 15 травня 2014 року	L 159 1	28.05.2014
► <u>M3</u>	Директивою Європейського Парламенту і Ради 2014/67/ЄС від 15 травня 2014 року	L 159 11	28.05.2014

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 1024/2012

від 25 жовтня 2012 року

про адміністративну співпрацю через інформаційну систему внутрішнього ринку та скасування Рішення Комісії 2008/49/ЄС («Регламент про ІМІ»)

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 114,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽²⁾, Оскільки:

(1) Застосування окремих актів Союзу, що регулюють вільний рух товарів, осіб, послуг і капіталу на внутрішньому ринку, вимагає від держав-членів більш ефективної співпраці та обміну інформацією між ними та з Комісією. Оскільки практичні засоби впровадження такого обміну інформацією в тих актах часто не визначені, необхідно вжити належних практичних заходів.

(2) Інформаційна система внутрішнього ринку («ІМІ») — це доступний через інтернет програмний продукт, розроблений Комісією у співпраці з державами-членами з метою надання державам-членам допомоги в практичній реалізації вимог щодо обміну інформацією, встановлених в актах Союзу, шляхом забезпечення централізованого механізму комунікації для сприяння транскордонному обміну інформацією та наданню взаємної допомоги. Зокрема, ІМІ допомагає компетентним органам ідентифікувати аналогічний орган в іншій державі-члені, управляти обміном інформацією, в тому числі персональними даними, на основі простих й уніфікованих процедур, а також долати мовні бар'єри на основі попередньо визначених і попередньо перекладених потоків операцій. За наявності Комісія повинна надавати користувачам ІМІ будь-які додаткові функціональні можливості перекладу, що задовольняють їхні потреби, відповідають вимогам безпеки та конфіденційності обміну інформацією в ІМІ і можуть бути запропоновані за прийнятною ціною.

(3) Для подолання мовних бар'єрів ІМІ повинна бути загалом доступна всіма офіційними мовами Союзу.

(4) Метою ІМІ повинно бути покращення функціонування внутрішнього ринку шляхом забезпечення ефективного й зручного у використанні інструменту для реалізації адміністративної співпраці між державами-членами та між державами-членами і Комісією, що сприятиме застосуванню актів Союзу, наведених у додатку до цього Регламенту.

(5) Повідомлення Комісії від 21 лютого 2011 року під назвою «Покращення управління єдиним ринком завдяки розвитку адміністративної співпраці: стратегія поширення та розвитку інформаційної системи внутрішнього ринку («ІМІ»)» визначає плани можливого поширення дії ІМІ на інші акти Союзу. Повідомлення Комісії від 13 квітня 2011 року під назвою «Закон про єдиний ринок: дванадцять важелів стимулювання зростання й зміцнення довіри - «Працюємо разом для сприяння новому зростанню»» підкреслює важливість ІМІ для зміцнення співпраці між залученими учасниками, зокрема на місцевому рівні, що, таким чином, сприятиме підвищенню ефективності управління єдиним ринком. З огляду на це необхідно створити міцні правові рамки для ІМІ, а також низку спільних правил для забезпечення ефективного функціонування ІМІ.

⁽¹⁾ ОВ С 43, 15.02.2012, с. 14.

⁽²⁾ Позиція Європейського Парламенту від 11 вересня 2012 року (ще не опублікована в Офіційному віснику) та Рішення Ради від 4 жовтня 2012 року.

(6) У випадках, коли застосування будь-якого положення акта Союзу вимагає від держав-членів обміну персональними даними й обумовлює мету цієї обробки даних, таке положення необхідно вважати належною правовою основою для обробки персональних даних відповідно до умов, викладених у статтях 8 і 52 Хартії фундаментальних прав Європейського Союзу. В першу чергу, ІМІ необхідно розглядати як інструмент, який використовується для обміну інформацією, в тому числі персональними даними, який в іншому випадку здійснювався б за допомогою інших засобів, зокрема, звичайної пошти, факсу або електронної пошти на підставі юридичного зобов'язання, накладеного на органи держав-членів і органи, зазначені в актах Союзу. Персональні дані, обмін якими здійснюється через ІМІ, необхідно збирати, обробляти та використовувати лише для цілей, що відповідають тим, для яких вони були зібрані спочатку, і вони повинні бути предметом всіх відповідних гарантій.

(7) Згідно з принципом проектованої конфіденційності ІМІ було розроблено з урахуванням вимог законодавства про захист персональних даних і спрямовано на захист даних з моменту її створення, зокрема через обмеження доступу до персональних даних, обмін якими здійснюється в ІМІ. Саме тому ІМІ пропонує значно вищий рівень захисту й безпеки порівняно з іншими методами обміну інформацією (звичайна пошта, телефон, факс або електронна пошта).

(8) Адміністративна співпраця з використанням електронних засобів зв'язку між державами-членами та між державами-членами і Комісією повинна відповідати правилам захисту персональних даних, встановленим у Директиві Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС від 24 жовтня 1995 року про захист фізичних осіб при обробці персональних даних і про вільне переміщення таких даних ⁽³⁾ та в Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 від 18 грудня 2000 року про захист фізичних осіб при обробці персональних даних інституціями та органами Співтовариства і про вільне переміщення таких даних ⁽⁴⁾. Для цілей цього Регламенту необхідно застосовувати терміни та означення, використані в Директиві 95/46/ЄС і Регламенті (ЄС) № 45/2001.

(9) Комісія постачає для ІМІ програмне забезпечення й ІТ-інфраструктуру та управляє ними, забезпечує безпеку ІМІ, управляє мережею національних координаторів ІМІ і бере участь у підготовці та технічній підтримці користувачів ІМІ. У зв'язку з цим Комісія повинна мати доступ лише до тих персональних даних, що необхідні виключно для виконання її завдань в межах обов'язків, викладених у цьому Регламенті, зокрема для реєстрації національних координаторів ІМІ. Комісія повинна також мати доступ до персональних даних у випадку їх витребування на запит іншого учасника ІМІ, зокрема даних, які було заблоковано в ІМІ і щодо яких суб'єкт даних подає запит на доступ. Комісія не повинна мати доступ до персональних даних, обмін якими здійснюється в межах адміністративної співпраці через ІМІ, якщо участь Комісії у такій співпраці не передбачена актом Союзу.

(10) З метою забезпечення прозорості, зокрема, для суб'єктів даних, положення актів Союзу, для яких необхідно використовувати ІМІ, повинні бути перелічені в додатку до цього Регламенту.

(11) У майбутньому використання ІМІ може бути поширено на нові сфери, що сприятиме забезпеченню успішної імплементації акта Союзу в економічно ефективний і зручний для користувача спосіб, з урахуванням технічних можливостей і загального впливу на ІМІ. Комісія повинна провести необхідні випробування для перевірки технічної готовності системи ІМІ до будь-якого передбачуваного поширення її дії. Рішення щодо поширення дії ІМІ на інші акти Союзу необхідно приймати шляхом звичайної законодавчої процедури.

(12) Пілотні проекти є корисним інструментом для перевірки доцільності поширення дії ІМІ та для адаптації функціональних можливостей і процедурних механізмів до вимог користувачів ІМІ до моменту ухвалення рішення щодо поширення дії ІМІ. Держави-члени повинні брати повноцінну участь в ухваленні рішень щодо того, які акти Союзу повинні бути предметом пілотного проекту, та щодо умов такого пілотного проекту для забезпечення відображення пілотним проектом потреб користувачів ІМІ та повного дотримання положень щодо обробки персональних даних. Такі умови

⁽³⁾ ОВ L 281, 23.11.1995, с. 31.

⁽⁴⁾ ОВ L 8, 12.01.2001, с. 1.

необхідно визначати окремо для кожного пілотного проекту.

(13) Жодне положення цього Регламенту не повинно перешкоджати державам-членам і Комісії ухвалювати рішення щодо використання ІМІ для обміну інформацією, який не передбачає обробку персональних даних.

(14) Цей Регламент повинен визначити правила використання ІМІ для цілей адміністративної співпраці, які можуть охоплювати, зокрема, двосторонній обмін інформацією, процедури нотифікації, механізми сповіщення, умови та порядок надання взаємної допомоги і вирішення проблем.

(15) Цей Регламент не поширюється на право держав-членів вирішувати, які національні органи виконуватимуть зобов'язання, передбачені цим Регламентом. Держави-члени повинні мати можливість адаптувати функції та обов'язки щодо ІМІ до власних внутрішніх адміністративних структур, а також забезпечити потреби окремих потоків операцій ІМІ. Держави-члени повинні мати можливість призначати додаткових координаторів ІМІ для виконання завдань національних координаторів ІМІ, одноосібно або спільно з іншими, для окремої сфери внутрішнього ринку, адміністративного відділу, географічного регіону, або відповідно до іншого критерію. Держави-члени повинні інформувати Комісію про призначених ними координаторів ІМІ, але вони не зобов'язані вказувати в ІМІ додаткових координаторів ІМІ, якщо це не вимагається для її належного функціонування.

(16) З метою досягнення ефективної адміністративної співпраці через ІМІ, держави-члени та Комісія повинні забезпечити, щоб їхні учасники ІМІ мали необхідні ресурси для виконання своїх зобов'язань відповідно до цього Регламенту.

(17) Незважаючи на те, що ІМІ є фактично інструментом комунікації для адміністративної співпраці між компетентними органами, закритим для широкої громадськості, технічні засоби можуть потребувати розробки у спосіб, що дозволить зовнішнім учасникам, а саме громадянам, підприємствам й організаціям, взаємодіяти з компетентними органами з метою надання інформації, отримання даних або реалізації своїх прав як суб'єктів даних. Зазначені технічні засоби повинні включати належні гарантії захисту даних. З метою забезпечення високого рівня безпеки такий відкритий інтерфейс повинен бути технічно повністю відокремленим від ІМІ, доступ до якої повинні мати лише користувачі ІМІ.

(18) Використання ІМІ для технічної підтримки мережі SOLVIT не повинно порушувати неофіційний характер процедури SOLVIT, заснованої на добровільних зобов'язаннях держав-членів відповідно до Рекомендації Комісії від 7 грудня 2001 року про принципи використання SOLVIT – мережі розв'язання проблем внутрішнього ринку (⁵) («Рекомендація SOLVIT»). З метою продовження функціонування мережі SOLVIT на основі наявних механізмів роботи, одне чи декілька завдань національного координатора ІМІ можуть бути передані центрам SOLVIT в межах їх компетенції, щоб вони могли функціонувати незалежно від національного координатора ІМІ. На обробку персональних даних і конфіденційної інформації в межах процедур SOLVIT повинні поширюватися всі гарантії, викладені у цьому Регламенті, без порушення незобов'язального характеру Рекомендації SOLVIT.

(19) Хоча ІМІ включає інтернет-інтерфейс для своїх користувачів, у деяких випадках і за запитом відповідної держави-члена може бути доцільно розглянути технічні рішення для прямої передачі даних з національних систем в ІМІ, якщо такі національні системи вже були розроблені, особливо для процедур нотифікації. Впровадження таких технічних рішень повинно залежати від результатів оцінки їх технічних можливостей, витрат та очікуваних переваг. Такі рішення не повинні впливати на наявні структури та національний поділ компетенцій.

(20) Якщо держави-члени виконали зобов'язання щодо нотифікації згідно зі статтею 15(7) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/123/ЄС від 12 грудня 2006 року про послуги на внутрішньому ринку (⁶) за допомогою процедури відповідно до Директиви Європейського

(⁵) ОВ L 331, 15.12.2001, с. 79.

(⁶) ОВ L 376, 27.12.2006, с. 36.

Парламенту і Ради 98/34/ЄС від 22 червня 1998 року про процедуру надання інформації в сфері технічних стандартів, регламентів і правил щодо послуг інформаційного суспільства ⁽⁷⁾, вони не повинні бути зобов'язані здійснювати таку ж нотифікацію через ІМІ.

(21) Обмін інформацією через ІМІ впливає з правового зобов'язання органів держав-членів надавати взаємну допомогу. Для забезпечення належного функціонування внутрішнього ринку інформація, отримана компетентним органом через ІМІ від іншої держави-члена, не повинна бути позбавлена своєї цінності як доказу в адміністративному провадженні лише на тій підставі, що вона походить з іншої держави-члена або була отримана за допомогою електронних засобів, і повинна розглядатися таким компетентним органом у той же спосіб, що й аналогічні документи, які походять з його держави-члена.

(22) Для того, щоб гарантувати високий рівень захисту даних, необхідно встановити максимальні строки зберігання персональних даних в ІМІ. Проте, такі строки повинні бути добре збалансовані з урахуванням необхідності належного функціонування ІМІ, а також прав суб'єктів даних повною мірою реалізувати свої права, наприклад, шляхом отримання доказів про те, що відбувся обмін інформацією, з метою оскарження рішення. Зокрема, строки зберігання не повинні виходити за межі необхідного для досягнення цілей цього Регламенту.

(23) Необхідно передбачити можливість обробки імені та контактних даних користувачів ІМІ для цілей, що відповідають цілям цього Регламенту, зокрема, для моніторингу використання системи координаторами ІМІ та Комісією, комунікації, навчання та заходів щодо підвищення рівня інформованості, а також збору інформації про адміністративну співпрацю або взаємну допомогу на внутрішньому ринку.

(24) Європейський інспектор із захисту даних повинен здійснювати моніторинг і прагнути забезпечити застосування цього Регламенту та відповідних положень про безпеку даних, зокрема, шляхом підтримки контактів з національними органами із захисту даних.

(25) З метою забезпечення ефективного моніторингу та звітування про функціонування ІМІ і застосування цього Регламенту, держави-члени повинні надавати відповідну інформацію Комісії.

(26) Необхідно інформувати суб'єктів даних про обробку їхніх персональних даних в ІМІ та про те, що вони мають право на доступ до даних, що їх стосуються, а також право на виправлення неточних даних і видалення незаконно оброблених даних відповідно до положень цього Регламенту та національного законодавства, що імплементує Директиву 95/46/ЄС.

(27) Для того, щоб компетентні органи держав-членів могли імплементувати норми права щодо адміністративної співпраці та здійснювати ефективний обмін інформацією за допомогою ІМІ, може виникнути необхідність у встановленні практичних заходів для такого обміну. Такі заходи повинні ухвалюватися Комісією у формі окремого імплементативного акта для кожного акта Союзу, наведеного в додатку, або для кожного виду процедури адміністративної співпраці, і повинні охоплювати суттєві функціональні можливості та процедурні механізми, необхідні для реалізації відповідних процедур адміністративної співпраці за допомогою ІМІ. Комісія повинна забезпечити супровід і розробку програмного забезпечення та ІТ-інфраструктури для ІМІ.

(28) З метою забезпечення достатньої прозорості для суб'єктів даних необхідно для загального ознайомлення надати доступ до попередньо визначених потоків операцій, наборів питань і відповідей, форм та інших засобів, що стосуються процедур адміністративної співпраці.

(29) У випадку, коли держави-члени застосовують, відповідно до статті 13 Директиви 95/46/ЄС, будь-які обмеження прав або винятки у правах суб'єктів даних, необхідно для загального ознайомлення надати доступ до інформації про такі обмеження або винятки для забезпечення повної прозорості для суб'єктів даних. Такі винятки або обмеження повинні бути необхідними та пропорційними відповідно до визначеної мети, а також бути предметом достатніх гарантій.

(30) У випадку, коли між Союзом і третіми країнами укладені міжнародні договори, які також охоплюють застосування положень актів Союзу, перелічених у додатку до цього Регламенту,

⁽⁷⁾ ОВ L 204, 21.07.1998, с. 37.

необхідно передбачити можливість залучати органи, аналогічні учасникам ІМІ, в таких третіх країнах до процедур адміністративної співпраці за допомогою ІМІ, за умови, що відповідна третя країна пропонує достатній рівень захисту персональних даних відповідно до Директиви 95/46/ЄС.

(31) Необхідно скасувати Рішення Комісії 2008/49/ЄС від 12 грудня 2007 року щодо впровадження інформаційної системи внутрішнього ринку (ІМІ) в частині захисту персональних даних ⁽⁸⁾. Необхідно продовжувати застосування Рішення Комісії 2009/739/ЄС від 2 жовтня 2009 року про практичні заходи для обміну інформацією засобами електронного зв'язку між державами-членами відповідно до глави VI Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/123/ЄС про послуги на внутрішньому ринку ⁽⁹⁾ до питань, що стосуються обміну інформацією відповідно до Директиви 2006/123/ЄС.

(32) З метою забезпечення єдиних умов для імплементації цього Регламенту, Комісії необхідно надати виконавчі повноваження. Такі повноваження повинні здійснюватися відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 від 16 лютого 2011 року про правила та загальні принципи стосовно механізмів контролю з боку держав-членів за здійсненням Комісією виконавчих повноважень ⁽¹⁰⁾.

(33) Необхідно здійснювати контроль за результативністю держав-членів у напрямку ефективного застосування цього Регламенту в формі щорічного звіту про функціонування ІМІ, складеному на основі статистичних даних з ІМІ та будь-яких інших відповідних даних. Результативність держав-членів необхідно оцінювати, зокрема, на основі середнього часу відповіді з метою забезпечення надання оперативних відповідей належної якості.

(34) Оскільки мети цього Регламенту, а саме встановлення правил використання ІМІ для адміністративної співпраці, неможливо цілком досягти на рівні держав-членів, внаслідок чого, з огляду на її масштаб і наслідки, її краще досягати на рівні Союзу, Союз може ухвалювати заходи відповідно до принципу субсидіарності, як це викладено в статті 5 Договору про заснування Європейського Союзу. Згідно з принципом пропорційності, викладеним у зазначеній статті, цей Регламент не виходить за межі необхідного для досягнення зазначеної мети.

(35) Європейський інспектор із захисту даних, після проведення консультацій відповідно до статті 28(2) Регламенту (ЄС) № 45/2001, надав висновок від 22 листопада 2011 року ⁽¹¹⁾,

УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Предмет

Цей Регламент встановлює правила використання інформаційної системи внутрішнього ринку (надалі – «ІМІ») для адміністративної співпраці, зокрема для обробки персональних даних, між компетентними органами держав-членів, а також між компетентними органами держав-членів і Комісією.

Стаття 2

Створення ІМІ

Цим документом офіційно створюється ІМІ.

Стаття 3

Сфера застосування

⁽⁸⁾ ОВ L 13, 16.01.2008, с. 18.

⁽⁹⁾ ОВ L 263, 07.10.2009, с. 32.

⁽¹⁰⁾ ОВ L 55, 28.02.2011, с. 13.

⁽¹¹⁾ ОВ С 48, 18.02.2012, с. 2.

1. ІМІ використовується для адміністративної співпраці між компетентними органами держав-членів, а також між компетентними органами держав-членів і Комісією, необхідної для імплементації актів Союзу щодо внутрішнього ринку, у розумінні статті 26(2) Договору про функціонування Європейського Союзу (ДФЄС), що передбачають адміністративну співпрацю, зокрема обмін персональними даними, між державами-членами або між державами-членами та Комісією. Перелік зазначених актів Союзу наведено в додатку.

2. Жодне положення цього Регламенту не може зробити обов'язковими положення актів Союзу, що не мають зобов'язальної сили.

Стаття 4

Поширення ІМІ

1. Комісія може реалізовувати пілотні проекти, щоб оцінити, чи буде ІМІ ефективним інструментом для імплементації положень щодо адміністративної співпраці актів Союзу, що не перелічені в додатку. Комісія ухвалює імплементаційний акт, щоб визначити, які положення актів Союзу підпадають під дію пілотного проекту, і викласти умови проведення кожного проекту, зокрема основні функціональні можливості та процедурні механізми, необхідні для реалізації відповідних процедур адміністративної співпраці. Зазначений імплементаційний акт ухвалюється відповідно до експертної процедури, вказаної у статті 24(3).

2. Комісія надає Європейському Парламенту і Раді оцінку результатів пілотного проекту, зокрема з питань захисту даних і ефективних функціональних можливостей перекладу. За необхідності така оцінка може супроводжуватися законодавчою пропозицією про внесення змін до додатку для поширення використання ІМІ на відповідні положення актів Союзу.

Стаття 5

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту застосовуються терміни та означення, встановлені в Директиві 95/46/ЄС та Регламенті (ЄС) № 45/2001.

Крім того, також застосовуються такі терміни та означення:

(a) «ІМІ» означає електронний інструмент, наданий Комісією для сприяння адміністративній співпраці між компетентними органами держав-членів, а також між компетентними органами держав-членів і Комісією;

(b) «адміністративна співпраця» означає співпрацю компетентних органів держав-членів або компетентних органів держав-членів і Комісії, шляхом обміну і обробки інформації, зокрема за допомогою повідомлень і сповіщень, або шляхом надання взаємної допомоги, зокрема, для вирішення проблем, з метою кращого застосування права Союзу;

(c) «сфера внутрішнього ринку» означає законодавче або функціональне поле внутрішнього ринку, у розумінні статті 26(2) ДФЄС, в якому ІМІ використовується відповідно до статті 3 цього Регламенту;

(d) «процедура адміністративної співпраці» означає попередньо визначений потік операцій, передбачений в ІМІ, який дозволяє учасникам ІМІ спілкуватися і взаємодіяти один з одним у структурований спосіб;

(e) «координатор ІМІ» означає орган, призначений державою-членом для виконання завдань з підтримки, необхідних для ефективного функціонування ІМІ відповідно до цього Регламенту;

(f) «компетентний орган» означає будь-який орган, створений на національному, регіональному або місцевому рівнях і зареєстрований в ІМІ з конкретними обов'язками, пов'язаними із застосуванням національного законодавства або наведених в додатку актів Союзу в одній або декількох сферах внутрішнього ринку;

(g) «учасники ІМІ» означає компетентні органи, координаторів ІМІ та Комісію;

(h) «користувач ІМІ» означає фізичну особу, яка працює під керівництвом учасника ІМІ і

зареєстрована в ІМІ від імені такого учасника ІМІ;

- (і) «зовнішні учасники» означає фізичних або юридичних осіб, окрім користувачів ІМІ, які можуть взаємодіяти з ІМІ лише за допомогою окремих технічних засобів та відповідно до спеціального попередньо визначеного потоку операцій, передбаченого для цієї мети;
- (j) «блокування» означає застосування технічних засобів, внаслідок якого персональні дані стають недоступними для користувачів ІМІ через звичайний інтерфейс ІМІ;
- (к) «формальне закриття» означає застосування передбаченого ІМІ технічного механізму для закриття процедури адміністративної співпраці.

ГЛАВА II

ФУНКЦІЇ ТА ОBOB'ЯЗКИ ЩОДО ІМІ

Стаття 6

Координатори ІМІ

1. Кожна держава-член призначає одного національного координатора ІМІ, обов'язки якого включають:
 - (а) реєстрацію або підтвердження реєстрації координаторів ІМІ та компетентних органів;
 - (b) виконання функцій основного контактного органу для учасників ІМІ держав-членів з питань, що стосуються ІМІ, зокрема надання інформації щодо аспектів, пов'язаних із захистом персональних даних відповідно до цього Регламенту;
 - (c) виконання функцій посередника Комісії з питань, що стосуються ІМІ, зокрема надання інформації щодо аспектів, пов'язаних із захистом персональних даних відповідно до цього Регламенту;
 - (d) надання учасникам ІМІ держав-членів інформації, організація навчання та надання підтримки, включно з наданням базової технічної допомоги;
 - (e) забезпечення ефективного функціонування ІМІ в межах своїх можливостей, зокрема забезпечення надання учасниками ІМІ держав-членів своєчасної й адекватної відповіді на запити щодо адміністративної співпраці.
2. Крім того, кожна держава-член може додатково призначити одного або декількох координаторів ІМІ для виконання будь-якого із завдань, перелічених у параграфі 1, відповідно до своєї внутрішньої адміністративної структури.
3. Держави-члени інформують Комісію про координаторів ІМІ, призначених відповідно до параграфів 1 та 2, а також про завдання, за які вони несуть відповідальність. Комісія надає зазначену інформацію іншим державам-членам.
4. Всі координатори ІМІ можуть виступати в ролі компетентних органів. У таких випадках координатор ІМІ має ті ж права доступу, що й компетентний орган. Кожен координатор ІМІ повинен бути контролером власних дій з обробки даних, які він виконує як учасник ІМІ.

Стаття 7

Компетентні органи

1. Під час співпраці за допомогою ІМІ, компетентні органи, діючи через користувачів ІМІ згідно з процедурами адміністративної співпраці, повинні забезпечити, відповідно до застосовного акта Союзу, надання адекватної відповіді в максимально стислий строк та, в будь-якому випадку, в межах терміну, визначеного таким актом.
2. Компетентний орган може використовувати як доказ будь-яку інформацію, документ, висновок, заяву або завірену копію, отримані в електронній формі за допомогою ІМІ, на тій же підставі, що й подібну інформацію, отриману в його країні, для цілей, що відповідають цілям, для яких такі дані були зібрані спочатку.

3. Кожен компетентний орган повинен бути контролером власних дій з обробки даних, які виконує користувач ІМІ під його керівництвом, і забезпечити можливість реалізації суб'єктами даних їхніх прав відповідно до глав III і IV, за необхідності – у співпраці з Комісією.

Стаття 8

Комісія

1. Комісія відповідає за виконання таких завдань:

- (a) забезпечення захисту, доступності, супроводу й розробки програмного забезпечення та ІТ-інфраструктури для ІМІ;
- (b) забезпечення багатомовної системи, зокрема наявних функціональних можливостей перекладу, навчання у співпраці з державами-членами, а також служби підтримки для допомоги державам-членам у використанні ІМІ;
- (c) реєстрація національних координаторів ІМІ та надання їм доступу до ІМІ;
- (d) здійснення операцій з обробки персональних даних в ІМІ у випадках, передбачених цим Регламентом, відповідно до цілей, визначених у застосовних актах Союзу, перелічених у додатку;
- (e) нагляд за застосуванням цього Регламенту та звітування перед Європейським Парламентом, Радою та Європейським інспектором із захисту даних відповідно до статті 25.

2. З метою виконання завдань, перелічених у параграфі 1, і складання статистичних звітів, Комісія повинна мати доступ до необхідної інформації стосовно здійснюваних в ІМІ операцій з обробки даних.

3. Комісія не бере участі в процедурах адміністративної співпраці, які передбачають обробку персональних даних, окрім випадків, коли цього вимагає положення акта Союзу, наведеного в додатку.

Стаття 9

Права доступу учасників і користувачів ІМІ

1. Доступ до ІМІ мають лише користувачі ІМІ.

2. Держави-члени визначають координаторів ІМІ та компетентні органи, а також сфери внутрішнього ринку, на які поширюватиметься їхня компетенція. Комісія може виконувати роль консультанта в цьому процесі.

3. Кожен учасник ІМІ за необхідності надає відповідні права доступу своїм користувачам і позбавляє таких користувачів цих прав у тій сфері внутрішнього ринку, на яку поширюється його компетенція.

4. Комісія та держави-члени повинні впровадити відповідні способи забезпечення можливості для користувачів ІМІ отримувати доступ до персональних даних, які обробляються в ІМІ, лише за принципом службової необхідності та лише в тій сфері або сферах внутрішнього ринку, для яких їм були надані права доступу відповідно до параграфа 3.

5. Необхідно заборонити використання персональних даних, які обробляються в ІМІ, з певною метою у спосіб, що не відповідає початковій меті, якщо це прямо не передбачено національним законодавством відповідно до законодавства Союзу.

6. Якщо процедура адміністративної співпраці включає в себе обробку персональних даних, лише ті учасники ІМІ, які беруть участь у цій процедурі, повинні мати доступ до таких персональних даних.

Стаття 10

Конфіденційність

1. Кожна держава-член повинна застосовувати до своїх учасників ІМІ та користувачів ІМІ режим службової таємниці або інший аналогічний режим конфіденційності відповідно до

національного законодавства або законодавства Союзу.

2. Учасники ІМІ повинні забезпечувати, щоб запити інших учасників ІМІ про конфіденційну обробку інформації, обмін якою здійснюється за допомогою ІМІ, були виконані користувачами ІМІ, що працюють під їх керівництвом.

Стаття 11

Процедури адміністративної співпраці

ІМІ повинна бути заснована на процедурах адміністративної співпраці, що імплементують положення відповідних актів Союзу, перелічених у додатку. У відповідних випадках Комісія може ухвалювати імплементаційні акти для окремого акта Союзу, наведеного в додатку, або для окремого виду процедури адміністративної співпраці, із визначенням суттєвих функціональних можливостей і процедурних механізмів, необхідних для здійснення відповідних процедур адміністративної співпраці, зокрема, у належних випадках, взаємодії між зовнішніми учасниками та ІМІ, як зазначено у статті 12. Зазначені імплементаційні акти необхідно ухвалювати згідно з дорадчою процедурою, передбаченою статтею 24(2).

Стаття 12

Зовнішні учасники

Для забезпечення можливості взаємодії зовнішніх учасників з ІМІ можуть бути надані технічні засоби, за умови, що така взаємодія:

- (а) передбачена актом Союзу;
- (б) передбачена в імплементаційному акті, зазначеному у статті 11, з метою сприяння адміністративній співпраці між компетентними органами в державах-членах для застосування положень актів Союзу, перелічених у додатку; або
- (с) є необхідною для подання запитів з метою реалізації прав суб'єктів даних відповідно до статті 19.

Такі технічні засоби повинні бути відокремлені від ІМІ і не повинні надавати зовнішнім учасникам доступ до ІМІ.

ГЛАВА III

ОБРОБКА ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ І БЕЗПЕКА

Стаття 13

Обмеження цілей

Учасники ІМІ повинні здійснювати обмін персональними даними та їх обробку лише для цілей, визначених у відповідних положеннях актів Союзу, перелічених у додатку.

Дані, надані до ІМІ суб'єктами даних, необхідно використовувати лише для цілей, для яких ці дані були надані.

Стаття 14

Зберігання персональних даних

1. Персональні дані, які обробляються в ІМІ, повинні бути заблоковані в ІМІ одразу після того, як вони стають непотрібними для цілей, для яких вони були зібрані, в залежності від особливостей кожного виду адміністративної співпраці, але, як правило, не пізніше ніж через шість місяців після формального закриття процедури адміністративної співпраці.

Однак, якщо в застосовному акті Союзу, наведеному в додатку, передбачено більш тривалий строк, персональні дані, які обробляються в ІМІ, можуть зберігатися щонайдовше протягом 18 місяців після формального закриття процедури адміністративної співпраці.

2. Якщо, відповідно до зобов'язального акта Союзу, наведеного в додатку, передбачена

необхідність створення архіву інформації для її подальшого використання учасниками ІМІ, персональні дані, включені до такого архіву, можуть оброблятися до тих пір, поки вони необхідні для цієї мети, зі згоди суб'єкта даних або якщо це передбачено у зазначеному акті Союзу.

3. Персональні дані, заблоковані відповідно до цієї статті, підлягають обробці, за винятком їх зберігання, лише з метою доведення факту обміну інформацією через ІМІ за згодою суб'єкта даних, якщо така обробка не вимагається в інтересах суспільства.

4. Заблоковані дані автоматично видаляються в ІМІ через три роки після формального закриття процедури адміністративної співпраці.

5. В окремих випадках на пряму вимогу компетентного органу та за згоди суб'єкта даних, персональні дані можуть бути видалені до закінчення встановленого терміну зберігання.

6. Комісія за допомогою технічних засобів повинна забезпечити блокування і видалення персональних даних, а також їх вилучення відповідно до параграфа 3.

7. Необхідно впровадити технічні засоби, щоб стимулювати учасників ІМІ до формального закриття процедури адміністративної співпраці в максимально стислий строк після здійснення обміну інформацією, а також для того, щоб дати можливість учасникам ІМІ залучати відповідальних координаторів ІМІ до будь-якої процедури, що була безпідставно неактивною більше двох місяців.

Стаття 15

Зберігання персональних даних користувачів ІМІ

1. Як відступ від статті 14, параграфи 2 і 3 цієї статті застосовні до зберігання персональних даних користувачів ІМІ. Такі персональні дані повинні містити повне ім'я і всі електронні та інші способи зв'язку, необхідні для цілей цього Регламенту.

2. Персональні дані, що стосуються користувачів ІМІ, необхідно зберігати в ІМІ до тих пір, поки вони продовжують бути користувачами ІМІ, і можна обробляти для цілей, що відповідають цілям цього Регламенту.

3. Якщо фізична особа перестає бути користувачем ІМІ, необхідно за допомогою технічних засобів заблокувати персональні дані, що стосуються цієї особи, строком на три роки. Такі дані підлягають обробці, за винятком їх зберігання, лише з метою доведення факту обміну інформацією через ІМІ, й обов'язковому видаленню після закінчення трирічного строку.

Стаття 16

Обробка особливих категорій даних

1. Обробка особливих категорій даних, зазначених у статті 8(1) Директиви 95/46/ЄС і статті 10(1) Регламенту (ЄС) № 45/2001, за допомогою ІМІ дозволяється лише на певній підставі, наведеній у статті 8(2) і (4) зазначеної Директиви та статті 10(2) зазначеного Регламенту, та підпадає під відповідні гарантії, передбачені в цих статтях, для забезпечення прав фізичних осіб, персональні дані яких обробляються.

2. ІМІ може бути використана для обробки даних, що стосуються злочинів, вироків у кримінальних справах або заходів безпеки, зазначених у статті 8(5) Директиви 95/46/ЄС і статті 10(5) Регламенту (ЄС) № 45/2001, за умови дотримання гарантій, передбачених у цих статтях, зокрема інформації щодо дисциплінарних, адміністративних або кримінальних санкцій чи іншої інформації, необхідної для підтвердження хорошої ділової репутації фізичної або юридичної особи, якщо обробка таких даних передбачена в акті Союзу, що є основою для такої обробки, або за безпосередньої згоди суб'єкта даних, за умови дотримання особливих гарантій, зазначених у статті 8(5) Директиви 95/46/ЄС.

Стаття 17

Безпека

1. Комісія гарантує, що ІМІ відповідає правилам з безпеки даних, ухваленим Комісією

відповідно до статті 22 Регламенту (ЄС) № 45/2001.

2. Комісія впроваджує необхідні заходи для забезпечення безпеки персональних даних, які обробляються в ІМІ, зокрема належний контроль доступу до даних і план забезпечення безпеки, який необхідно регулярно оновлювати.
3. Комісія забезпечує, у разі порушення безпеки, можливість перевірити, які персональні дані були оброблені в ІМІ, коли, ким і з якою метою.
4. Учасники ІМІ повинні вживати всіх процедурних й організаційних заходів, необхідних для забезпечення безпеки персональних даних, які вони обробляють в ІМІ, відповідно до статті 17 Директиви 95/46/ЄС.

ГЛАВА IV

ПРАВА СУБ'ЄКТІВ ДАНИХ І НАГЛЯД

Стаття 18

Інформація для суб'єктів даних і прозорість

1. Учасники ІМІ повинні у максимально стислий строк забезпечити інформування суб'єктів даних про обробку їхніх персональних даних в ІМІ, про те, що вони мають доступ до інформації, про їхні права та способи їх реалізації, а також про особу та контактні дані контролера і представника контролера, якщо такі є, відповідно до статті 10 або 11 Директиви 95/46/ЄС і національного законодавства, що відповідає положенням зазначеної Директиви.
2. Комісія повинна надати доступ для загального ознайомлення у легко доступний спосіб до:
 - (a) інформації про ІМІ відповідно до статей 11 і 12 Регламенту (ЄС) № 45/2001, у чіткій і зрозумілій формі;
 - (b) інформації щодо аспектів захисту даних в межах процедур адміністративної співпраці в ІМІ, зазначених у статті 11 цього Регламенту;
 - (c) інформації про винятки або обмеження прав суб'єктів даних, зазначені у статті 20 цього Регламенту;
 - (d) інформації щодо видів процедур адміністративної співпраці, суттєвих функціональних можливостей ІМІ та категорій даних, які можна обробляти в ІМІ;
 - (e) вичерпного переліку всіх імплементаційних або делегованих актів, що стосуються ІМІ, ухвалених відповідно до цього Регламенту або іншого акта Союзу, а також консолідованої версії додатка до цього Регламенту та подальших змін і доповнень до нього, внесених іншими актами Союзу.

Стаття 19

Право на доступ, виправлення та видалення

1. Учасники ІМІ повинні гарантувати можливість суб'єктів даних ефективно реалізовувати право на доступ до даних, що їх стосуються, в ІМІ, а також право на виправлення неточних або неповних даних і видалення незаконно оброблених даних відповідно до національного законодавства. Виправлення або видалення даних здійснюється в максимально стислий строк, але не пізніше ніж через 30 днів після отримання відповідальним учасником ІМІ запиту від суб'єкта даних.
2. У випадку, коли суб'єкт даних оскаржує точність або законність даних, заблокованих відповідно до статті 14(1), такий факт необхідно зафіксувати, разом із точною, виправленою інформацією.

Стаття 20

Винятки та обмеження

Держави-члени повинні інформувати Комісію про передбачені ними винятки або обмеження щодо

прав суб'єктів даних, викладених у цій главі, в національному законодавстві відповідно до статті 13 Директиви 95/46/ЄС.

Стаття 21

Нагляд

1. Національний наглядовий орган або органи, призначені в кожній державі-члені та наділені повноваженнями, зазначеними у статті 28 Директиви 95/46/ЄС («національний наглядовий орган»), самостійно здійснюють перевірку законності обробки персональних даних учасниками ІМІ їх держав-членів і, зокрема, забезпечують захист відповідно до цього Регламенту прав суб'єктів даних, викладених у цій главі.
2. Європейський інспектор із захисту даних повинен здійснювати перевірку та намагатися забезпечити, щоб діяльність Комісії з обробки персональних даних в ролі учасника ІМІ здійснювалася відповідно до положень цього Регламенту. В зв'язку з цим, необхідно відповідним чином застосовувати обов'язки та повноваження, зазначені в статтях 46 і 47 Регламенту (ЄС) № 45/2001.
3. Національні наглядові органи та Європейський інспектор із захисту даних, діючи в межах своєї компетенції, повинні забезпечувати координований нагляд за ІМІ та її використанням учасниками ІМІ.
4. За необхідності, Європейський інспектор із захисту даних може запропонувати національним наглядовим органам провести нараду з метою забезпечення координованого нагляду за ІМІ та її використанням учасниками ІМІ, як зазначено в параграфі 3. Витрати, пов'язані з проведенням таких нарад, покладаються на Європейського інспектора із захисту даних. За необхідності, можуть бути спільно розроблені додаткові методи роботи для досягнення цієї мети, зокрема процедурні правила. Спільний звіт про діяльність необхідно направляти Європейському Парламенту, Раді та Комісії принаймні раз на три роки.

ГЛАВА V

ГЕОГРАФІЧНЕ ОХОПЛЕННЯ ІМІ

Стаття 22

Національне використання ІМІ

1. Держава-член може використовувати ІМІ для цілей адміністративної співпраці між компетентними органами в межах своєї території, відповідно до національного законодавства, лише у випадку виконання таких умов:
 - (a) не передбачаються жодні суттєві зміни до чинної процедури адміністративної співпраці;
 - (b) національному наглядовому органу надано повідомлення щодо передбачуваного використання ІМІ, якщо це вимагається відповідно до національного законодавства; та
 - (c) відсутній негативний вплив на ефективне функціонування ІМІ для користувачів ІМІ.
2. У разі, якщо держава-член має намір систематично використовувати ІМІ для національних цілей, вона повинна повідомити про свій намір Комісію та отримати її попереднє погодження. Комісія повинна перевірити виконання умов, викладених у параграфі 1. У відповідних випадках згідно з цим Регламентом, між державою-членом та Комісією необхідно укласти угоду з визначенням, зокрема, технічних, фінансових та організаційних механізмів національного використання, у тому числі обов'язків учасників ІМІ.

Стаття 23

Обмін інформацією з третіми країнами

1. Відповідно до цього Регламенту, учасники ІМІ всередині Союзу можуть здійснювати обмін інформацією, зокрема персональними даними, в ІМІ з аналогічними органами в третій країні лише у випадку виконання таких умов:

- (a) обробка інформації здійснюється відповідно до положення акта Союзу, зазначеного в додатку, й аналогічного положення в законодавстві третьої країни;
 - (b) обмін інформацією або надання доступу до неї для загального ознайомлення здійснюється відповідно до міжнародної угоди, яка передбачає:
 - (i) застосування третьою країною положення акта Союзу, зазначеного в додатку;
 - (ii) використання ІМІ; та
 - (iii) принципи й умови здійснення такого обміну; та
 - (c) відповідна третя країна забезпечує належний захист персональних даних відповідно до статті 25(2) Директиви 95/46/ЄС, зокрема достатні гарантії того, що дані, які обробляються в ІМІ, використовуються лише для тих цілей, для яких було початково здійснено обмін ними, та Комісія ухвалила рішення відповідно до статті 25(6) Директиви 95/46/ЄС.
2. Якщо Комісія є учасником ІМІ, необхідно застосовувати статтю 9(1) і (7) Регламенту (ЄС) № 45/2001 до будь-якого обміну персональними даними, які обробляються в ІМІ, з аналогічними органами в третій країні.
3. Комісія публікує в *Офіційному віснику Європейського Союзу* та регулярно оновлює список третіх країн, яким дозволено здійснювати обмін інформацією, зокрема персональними даними, відповідно до параграфа 1.

ГЛАВА VI

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 24

Процедура комітету

1. Комісії повинен допомагати комітет. Такий комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.
2. У разі посилання на цей параграф застосовується стаття 4 Регламенту (ЄС) № 182/2011.
3. У разі посилання на цей параграф застосовується стаття 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

Стаття 25

Моніторинг і звітування

1. Комісія щорічно звітує перед Європейським Парламентом і Радою про функціонування ІМІ.
2. До 5 грудня 2017 року та надалі через кожні п'ять років Комісія повинна звітувати Європейському інспектору із захисту даних про аспекти, що стосуються захисту персональних даних в ІМІ, зокрема про безпеку даних.
3. З метою складання звітів, зазначених у параграфах 1 і 2, держави-члени повинні надавати Комісії будь-яку інформацію щодо застосування цього Регламенту, зокрема практичного впровадження вимог до захисту даних, встановлених у цьому Регламенті.

Стаття 26

Витрати

1. Витрати, понесені у зв'язку з розробкою, популяризацією, експлуатацією та супроводом ІМІ, необхідно покривати із загального бюджету Європейського Союзу, без обмеження механізмів, передбачених статтею 22(2).
2. Якщо інше не передбачено актом Союзу, витрати на експлуатацію ІМІ на рівні держав-членів, зокрема людські ресурси, необхідні для навчання, популяризації та технічної допомоги (служби підтримки), а також для адміністрування ІМІ на національному рівні, покриваються кожною державою-членом окремо.

Стаття 27

Скасування

Рішення 2008/49/ЄС скасовано.

Стаття 28

Ефективне застосування

Держави-члени вживають усіх необхідних заходів для забезпечення ефективного застосування цього Регламенту їх учасниками ІМІ.

Стаття 29

Винятки

1. Незважаючи на статтю 4 цього Регламенту, реалізація пілотного проекту ІМІ, запущеного 16 травня 2011 року з метою перевірки придатності ІМІ для імплементації статті 4 Директиви Європейського Парламенту і Ради 96/71/ЄС від 16 грудня 1996 року про відкомандирування працівників в межах надання послуг ⁽¹²⁾, може продовжуватися на основі заходів, вжитих до набуття чинності цим Регламентом.

2. Незважаючи на статтю 8(3) та пункти (а) і (b) першого параграфу статті 12 цього Регламенту, для імплементації положень про адміністративну співпрацю Рекомендації SOLVIT через ІМІ, Комісія може продовжувати брати участь у процедурах адміністративної співпраці та наявних механізмах для зовнішніх учасників на основі заходів, вжитих до набуття чинності цим Регламентом. Строк для персональних даних, які обробляються в ІМІ для цілей Рекомендації SOLVIT, як це зазначено у статті 14(1) цього Регламенту, повинен складати 18 місяців.

3. Незважаючи на статтю 4(1) цього Регламенту, Комісія може запустити пілотний проект для оцінки того, чи є ІМІ дієвим, економічно ефективним і зручним у використанні інструментом для імплементації статті 3(4), (5) і (6) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/31/ЄС від 8 червня 2000 року про деякі правові аспекти послуг інформаційного суспільства, зокрема, електронної комерції, на внутрішньому ринку (Директива про електронну комерцію) ⁽¹³⁾. Не пізніше, ніж через два роки після запуску такого пілотного проекту, Комісія повинна надати Європейському Парламенту і Раді оцінку, зазначену у статті 4(2) цього Регламенту, яка повинна також охоплювати взаємодію для цілей адміністративної співпраці в рамках системи співпраці для захисту прав споживачів, створеної відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2006/2004 від 27 жовтня 2004 року про співпрацю між національними органами, відповідальними за дотримання вимог законодавства про захист прав споживачів (Регламент про співпрацю для захисту прав споживачів) ⁽¹⁴⁾, та в рамках ІМІ.

4. Незважаючи на статтю 14(1) цього Регламенту, будь-які строки до 18 місяців, ухвалені на підставі статті 36 Директиви 2006/123/ЄС щодо адміністративної співпраці відповідно до глави VI зазначеної Директиви, необхідно продовжити застосовувати у тій сфері.

Стаття 30

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

ДОДАТОК

ПОЛОЖЕННЯ ПРО АДМІНІСТРАТИВНУ СПІВПРАЦЮ В АКТАХ СОЮЗУ, ЩО

⁽¹²⁾ ОВ L 18, 21.01.1997, с. 1.

⁽¹³⁾ ОВ L 178, 17.07.2000, с. 1.

⁽¹⁴⁾ ОВ L 364, 09.12.2004, с. 1.

ІМПЛЕМЕНТУЮТЬСЯ ЗА ДОПОМОГОЮ ІМІ, ЗАЗНАЧЕНИХ У СТАТТІ 3

1. Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/123/ЄС від 12 грудня 2006 року про послуги на внутрішньому ринку ⁽¹⁵⁾: глава VI, стаття 39(5), а також стаття 15(7), якщо відсутнє повідомлення, як це передбачено в останній статті, відповідно до Директиви 98/34/ЄС.

► M1

2. Директива Європейського Парламенту і Ради 2005/36/ЄС ⁽¹⁶⁾: статті 4а – 4е, стаття 8, стаття 21а, стаття 50, стаття 56 і стаття 56а.

▼ B

3. Директива Європейського Парламенту і Ради 2011/24/ЄС від 9 березня 2011 року про застосування прав пацієнтів у транскордонному медичному обслуговуванні ⁽¹⁷⁾: стаття 10(4).

4. Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1214/2011 від 16 листопада 2011 року про професійне транскордонне дорожнє перевезення готівки євро між державами-членами Єврозони ⁽¹⁸⁾: стаття 11(2).

5. Рекомендація Комісії від 7 грудня 2001 року про принципи використання SOLVIT – мережі розв'язання проблем внутрішнього ринку ⁽¹⁹⁾: глави I і II.

► M3

6. Директива Європейського Парламенту і Ради 96/71/ЄС від 16 грудня 1996 року про відкомандирування працівників в межах надання послуг ⁽²⁰⁾: стаття 4.

7. Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/67/ЄС від 15 травня 2014 року щодо виконання Директиви 96/71/ЄС про відкомандирування працівників в межах надання послуг та внесення змін і доповнень до Регламенту (ЄС) № 1024/2012 про адміністративну співпрацю через інформаційну систему внутрішнього ринку («Регламент про ІМІ») ⁽²¹⁾: статті 6 і 7, стаття 10(3), та статті 14 – 18.

► M2

8. Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/60/ЄС від 15 травня 2014 року про повернення предметів культури, незаконно вивезених з території держави-члена, та внесення змін і доповнень до Регламенту (ЄС) № 1024/2012 ⁽²²⁾: статті 5 і 7.

⁽¹⁵⁾ OB L 376, 27.12.2006, с. 36.

⁽¹⁶⁾ OB L 255, 30.09.2005, с. 22.

⁽¹⁷⁾ OB L 88, 04.04.2011, с. 45.

⁽¹⁸⁾ OB L 316, 29.11.2011, с. 1.

⁽¹⁹⁾ OB L 331, 15.12.2001, с. 79.

⁽²⁰⁾ OB L 18, 21.01.1997, с. 1.

⁽²¹⁾ OB L 159, 28.05.2014, с. 11.

⁽²²⁾ OB L 159, 28.05.2014, с. 1.